

Pečeť víry

BOHOSLUŽBY O LETNÍCH PRÁZDNINÁCH

**SE VE SBORU SV. PAVLA
KONAJÍ V NEDELI
12. a 26. července
9. a 23. srpna
ZAČÁTEK V 10 HODIN.**

Letní biblická škola (VBS) 2020
pod vedením amerických
dobrovolníků a s tématem
*Pavlova pošta: Milost pro
všechny* byla o rok odložena.
Dá-li Bůh, uvidíme se
v červenci 2021.

Souhrn našich finančních darů
Bohu v plzeňském sboru činil
za první polovinu roku 2020
celkem **22 750 Kč** (a to včetně
2000 Kč na účet). Děkujeme
všem přispívajícím na šíření
a službu evangelia mezi námi!

Z OBSAHU TOHOTO VYDÁNÍ

- Dr. Dobson –
Komunikace v rodině
- Citát Williama H. Bragga
- Adam Ford (komiks) –
Největší strach...
- Vlny, které se šíří dál – XI.
(Erastos)

NA NAŠEM VIDEO-KANÁLU
NA YOUTUBE (bit.ly/2XTz8Hd)
MŮŽETE POSLOUCHAT SÉRII
POSELSTVÍ NA KAŽDÝ DEN
S NÁZVEM **MŮJ DENNÍ CHLĚB.**

Z POHLEDU VĚČNOSTI

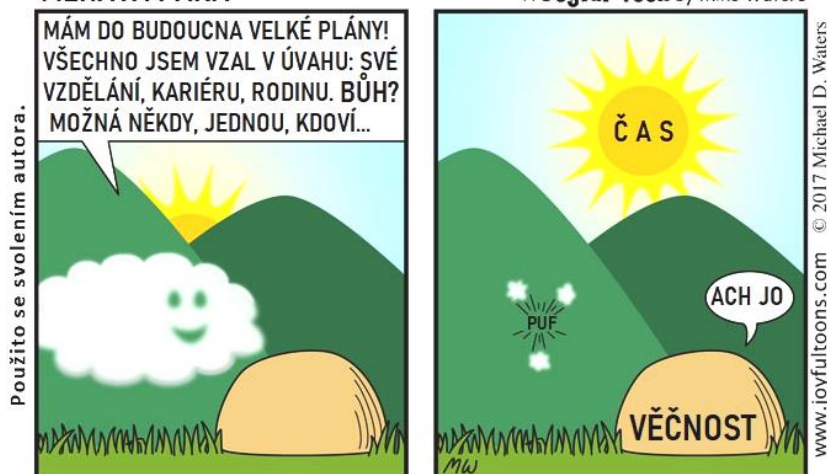
Každý žitím putuje jak přelud, hluku nadělá,
ten vánek pouhý, kupí majetek a neví, kdo to shrábne.

Žalm 39:7

Ve svém eseji nazvaném *Studium v době války* mluví C. S. Lewis o vztahu války ke smrti. Mnohé z jeho slov lze stejně dobře vztáhnout i na doznívající pandemii koronaviru. Lewis např. píše: „... považuji za důležité pokusit se vidět současnou pohromu ve správné perspektivě. Válka (nebo pandemie) nevytváří žádnou novou situaci: prostě jen **vyostřuje trvalou lidskou situaci**, takže ji nemůžeme déle ignorovat. Lidský život je vždycky žit na pokraji propasti. ... Pro nikoho z nás tu nevyvstává otázka života, nebo smrti; jenom otázka jedné smrti, nebo druhé. ... Válka (pandemie) určitě nečiní smrt častější; sto procent z nás zemře a toto procento nelze navýšit. ... Ale válka (pandemie) má se smrtí cosi společného. Nutí nás, abychom si ji **připomínali**. Jediný důvod, proč nás rakovina v šedesáti nebo ochrnutí v pětasedmdesáti netrápí, je ten, že na ně zapomínáme. Válka (pandemie) pro nás činí smrt **skutečnou**. ... Všechny zvířecí život v nás i všechny plány na štěstí zaměřené na tento svět byly vždycky odsouzeny ke konečnému zmaření. V normální době (bez pandemie) si to dokáže uvědomit jen moudrý člověk. Teď (díky pandemii) to vědí i ti nejhoupější z nás.“

Uznávám, že s trochou cynizmu, ale troufám si říct, že za 150 let, ať budou války, nebo ne, ať vypukne další pandemie, nebo ne, nikdo z nás, kdo čteme tyto řádky, už v tomhle světě nebudeme. Závěr z toho však nemá být říct si nihilisticky: **Na ničem tedy nezáleží!** Naopak, východiskem je ptát se: **Na čem tedy opravdu záleží?** Na dnešku. Na drobnostech, které snadno přehlídíme. Na hodnotách a vzorech, které předáváme potomkům. Na lásce, kterou

MLHAVÁ PÁRA

Vy přece nevíte, co bude zítra! Co je váš život? Jste jako pára, která se na okamžik ukáže a potom zmizí!

- Jakubův 4:14

se učíme
projevovat
bližnímu.
Na Bohu,
který nás zná
jménem. Na
Boží milosti,
díky které
můžeme
zahrnout
„pohled
věčnosti“
do svých
plánů.

Váš pastor
Petr Krákora

KOMUNIKACE V RODINĚ

Otázka: Často zmiňujete, že chlapci a muži nejsou obvykle těmi, kdo se přirozeně sdílí a snadno komunikují. To je přesně popis všech mužů v mém životě! Co ale můžu jako žena doma udělat, abychom si navzájem víc povídali a sdíleli se?

Odpověď: Každá rodina potřebuje alespoň jednoho vysoce komunikativního člena domácnosti a v tomto případě to vypadá, že jím budete vy. Mnoho chlapců je nakloněno možnosti vylít si srdce se vším, co je trápí. Ovšem pokud sama nepřeberete iniciativu, abyste se od nich něco dozvěděla, mohou se nakonec uzavřít do sebe a emocionálně se odcizit. Proto vás vybízím: udělejte, cokoli je třeba, abyste se dostala do „světa“ svého syna. Stále s ním mluvejte, prozkoumávejte jeho vnímání a sdílejte svůj pohled. Cílem je komunikovat. Na tom závisí všechno ostatní.

Psal se rok 1990, když Saddám Hussein a jeho irácká armáda napadla a zabrala Kuvajt, malou zemi bohatou na ropu, a brutálně si podrobila její obyvatele. Irácké vojenské oddíly byly přichystány napadnout i Saudskou Arábii a tím získat pod svou kontrolu téměř polovinu světových zásob ropy. Americký prezident George H. Bush tehdy opakovaně žádal Husseina, aby svá vojska stáhl. Ten ale tvrdošijně odmítal. A tak 17. ledna následujícího roku byla spuštěna operace *Pouštní bouře*. Několik set tisíc spojeneckých vojsk napadlo iráckou armádu ze země, z moře i ze vzduchu. Co si myslíte, že byly **první bitevní cíle**, na které se zaměřili?

Možná byste čekali irácké tanky nebo letectvo nebo vojáky na frontě. Ale místo toho spojenci zničili nejprve irácké **komunikační sítě**. Bombardéry stealth je rozprášily laserem naváděnými bombami a dalšími pumami. Tímto způsobem spojenecké síly zamezily možnosti, aby irácké vedení komunikovalo spolu navzájem a s veliteli na frontě. Neměli možnost reagovat na aktuální dění, koordinovat svá rozhodnutí a pohyb svých armád. O pár týdnů později bylo po válce.

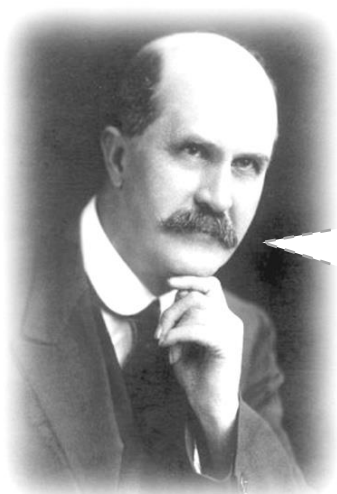
Jak se vedla operace *Pouštní bouře*, má úzkou souvislost s **fungováním rodiny**. Když se komunikační kanály mezi jejími členy porouchají, stávají se jejich vazby náhodně chaotickými a jeden druhému se vzdalují. Když spolu manžel s manželkou přestanou vstřícně komunikovat nebo když mezi rodiči a dětmi narůstá mlčenlivé přehlížení, snadno sklouznou do fáze neustálého nepochopení a rozhořčení. Vystavují mezi sebou bariéry a na obou stranách panuje našťavanost. Pro mnoho rodin je tohle začátek konce.

Rád bych proto naléhal na matky i otce, aby pravidelně mluvili se svými syny (stejně jako s ostatními členy rodiny). **Otevřená komunikace** je dovednost, která se lze naučit a „odkoukat“. Snažte se nechávat komunikační kanály plně propustné. Vyzvídejte, co si vaše děti a vaši životní partneři myslí, co a jak se cítí. Zaměřte se zvláště na chlapce, protože ti mohou v sobě skrývat „plný kotel“ emocí. A když začnete vnímat, že se u nich rozvíjí uzavřenost a odtažitost, nenechteje uběhnout další dny a týdny, aniž byste dali prostor vzájemnému odhalení pocitů a pojmenování nálad. To je jeden z **nejdůležitějších principů zdravého rodinného života**.

Video povzbuzení s názvem *Communication in the Family*. Originál je k nalezení zde: <https://youtu.be/vuD4oLQbBnM>
Dr. James Dobson je americký křesťanský psycholog a specialista na manželství a rodinu.

Text je publikován se svolením vydavatele, **Family Talk with Dr. James Dobson**. Published with permission.

Náboženství dává člověku jeho účel,
věda mu dává možnosti jej dosáhnout.
Někdy se lidé ptají, zda náboženství
a věda nestojí proti sobě. Ano, stojí, ale
v tom smyslu, v jakém můj palec a prsty
na ruku stojí proti sobě. Díky tomu
můžeme cokoli uchopit.

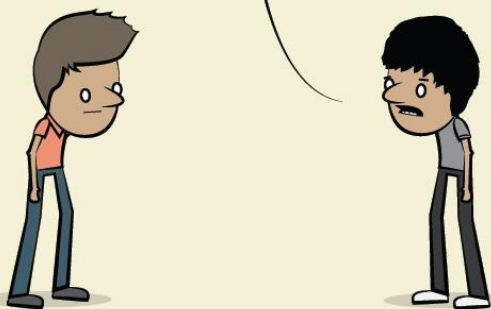
William Henry Bragg

britský fyzik, zakladatel rentgenové strukturní analýzy a spektroskopie;
společně se svým synem obdrželi Nobelovu cenu za fyziku v r. 1915

Největší strach...

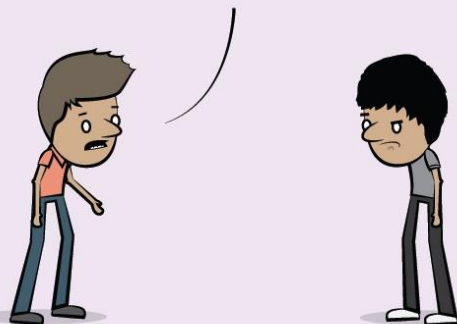
Komiks od Adama Forda

Nic ve zlém, ale mně prostě ateismus dává větší smysl. Křesťanství mi připadá jako jedno z mnoha pohádkových náboženství, kterým se lidé snaží vyrovnat se strachem. Mnoho lidí zkrátka nedokáže zvládnout žít s představou, že až umřou, přestanou prostě existovat - bum, prásk a je po všem, šlus, konec hry. To je jejich *největším strachem*. Proto se raději hlásí k náboženským pohádkám, jako je křesťanství a Ježíš a tak, jen aby se s tím vším vyrovnali.

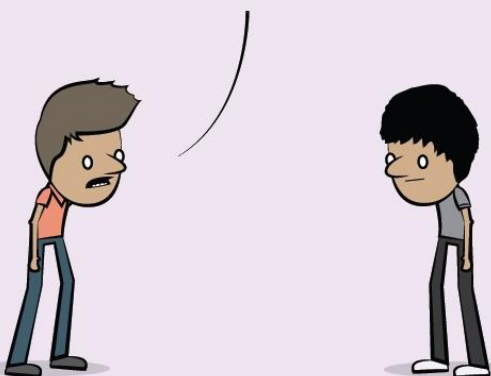
1

Že mnoho lidí také *nechce*, aby nějaký Bůh existoval. Nechtějí se nikomu podřizovat, nechtějí ctít nějaká pravidla. Pro ně je představa vševědouce, všemohoucí, dokonale svaté bytosti zvané Bůh, které se budou muset za svůj život zodpovídat, něco jako noční můra. Nebo jak říkáš ty, jejich *největší strach*.

4

Jasně, chápu, proč si to myslíš.
A být na tvém místě,
asi bych si myslel to samé.

2

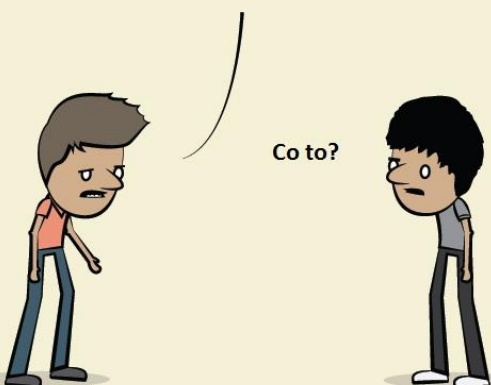
Možná právě *ateismus* je mechanismem,
jak se vyrovnat s realitou.
Zvážil jsi někdy takovou možnost?

To je ta nejhlupejší
myšlenka, co jsem
slyšel. Musím jít.

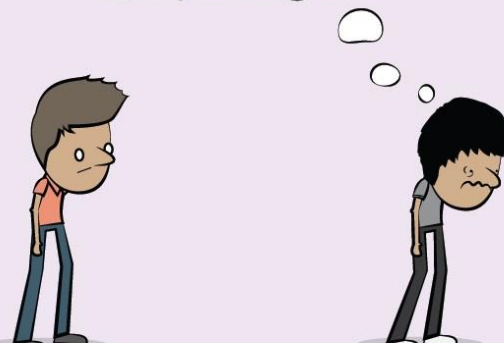
5

Nicméně, připadá mi zajímavé,
že ta obrácená strana téže mince
se až tak často nezmiňuje.

3

Na tom, co řekl, nezáleží,
protože žádný Bůh není.
Ne, ne, na tom, co řekl, nezáleží,
protože žádný Bůh není.
Ne a ne, na tom, co řekl, nezáleží,
protože žádný Bůh není.

6

ORIGINÁL KOMIKSU NAJDETE NA INTERNETU NA ADRESE: <https://adam4d.com/biggest-fear/>
Přeloženo a použito se souhlasem autora. Translated and published with permission of the author.

VLNY, KTERÉ SE ŠÍŘÍ DÁL - 11

Po Ježíšově nanebevstoupení se evangelium šířilo jako vlny na vodní hladině. Svou roli v tom sehrál i muž jménem **Erastus**.

Autor **Daniel N. Balge** je profesorem na Martin Luther College a členem sboru St. Paul v New Ulmu, USA

Dlážděné povrchy v současnosti (ať už tvoří chodníky, silnice nebo cyklostezky) nesou občas značku svého dokončovatele, který zalil beton a uhladil ho. Dokud byl povrch ještě měkký, vyrazil do něho pečetidlem nějaký znak nebo vyryl datum. Poté, co beton zatvrdl, stalo se dláždění svědectvím o kousku historie.

HISTORICKÉ ZÁZNAMY

Jeden prastarý dlažební kámen v Korintu dodnes nese podobnou stopu historie. V roce 1929 našel archeolog T. L. Shear dlouhý vápencový blok, na kterém bylo vytesáno dvacet centimetrů vysoké písmo; zkrácenou formou latiny tu stál nápis „*Erastus, za svůj úřad městského správce, položil toto dláždění na vlastní náklady.*“ Tohle věnování roznítlo odborné debaty, které pokračují dodnes.

Kámen sám stojí jistě za to, aby se o něm mluvilo. Mezi spolukřesťany apoštola Pavla v Korintu byl totiž muž jménem **Erastus**. V dopise Římanům, psaném z Korintu, ho Pavel zmiňuje mezi těmi, kteří posílají pozdravy věřícím v Římě. Mluví o něm slovy „*pozdravuje vás Erastos, správce městské pokladny*“ (16:23). Také v dopise psaném Timoteovi, jenž spolupracoval s Erastem (viz Skutky 19:22), poznamenává Pavel, že „*Erastos zůstal v Korintu*“ (2. Timoteovi 4:20).

Archeologové se shodují na tom, že stáří nápisu sahá do **prvního století po Kristu**. To však neřeší otázku, zda Erastus, který hrdě zaplatil za dlažbu v Korintu, je ten samý Erastos, kterého uvádí Pavel ve svých listech. A je to rozumná otázka. **Erastos** (latinsky **Erastus**, znamená řecky *milovaný*, srovnej *eros*) bylo poměrně běžné řecké jméno po celé římské říši. V Korintu v prvním století po Kr. mohlo žít více úředníků jménem Erastus.

Navíc, řecké slovo, kterým Pavel popisuje Erastův úřad, se úplně neshoduje s odpovídajícím latinským slovem vytesaným na kameni v Korintu. Podstatou řeckého slova je **správce statku**, komorník. Jeho zaměřením byly zejména finance. Proto můžeme překládat jako „**pokladník**“ nebo „**správce pokladny**“, a to pro celé město. Latinské slovo znamená spíše vyššího úředníka, **kurátora**, který dohlížel na **veřejné budovy a projekty**. Učenci debatují o tom, zda oba tituly mohou odkazovat na tentýž úřad. Samozřejmě je také možné, že tentýž Erastus zastával různá postavení během své úřednické kariéry.

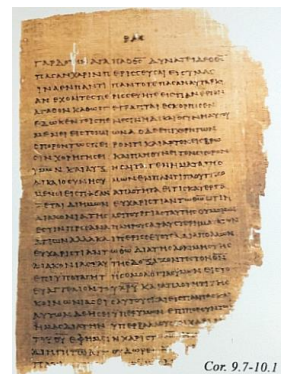
Můžeme tedy tvrdit, že Erastus, jehož jméno je vytesáno do městského dláždění, je jeden a ten samý člověk, kterého Pavel zmiňuje v listě Římanům? Naše odpověď se může v klidu znít „dost možná“. Nemůžeme to dokázat nade vší pochybnost, a nemůžeme to ani vyloučit.

BOŽÍ ZÁZNAMY

A to nám nakonec ani nemusí vadit. Naše důvěra v biblické svědectví se nezakládá na archeologických objevech. Jsou tyto objevy zajímavé? Ovšem. Ale naše víra není jimi posilována. Na to stačí pouze Boží moc evangelia. Na něm stojíme. Pro naše povzbuzení inspiroval Duch svatý Pavla, aby uvedl i jméno člověka vyššího postavení s veřejnou zodpovědností, který uvěřil v Ježíše. Zjevně neodpovídal zcela popisu apoštola Pavla, vystihujícímu většinu korintských křesťanů slovy: „*Pohleďte, bratří, koho si Bůh povolává: Není mezi vámi mnoho moudrých podle lidského soudu, ani mnoho mocných, ani mnoho urozených.*“ (1. Korintským 1:26)

Erastus zmiňovaný Pavlem možná je tím, o němž zápis vyrytý **v kameni** vydržel dva tisíce let. Důležitější – a také hodné větší vážnosti – je ale fakt, že jeho jméno zůstává zaznamenáno **v Písmu** po všechny generace. Významné je navíc i to, co se zde o Erastovi dozvídáme: navzdory světskému úspěchu, občanským poctám a materiálnímu bohatství se Erastus stal především pokřtěným Božím dítětem. Boží Duch v jeho případě „protáhl dalšího velblouda uchem jehly“ (srovnej Matouš 19:23-26).

Což nás přivádí k tomu nejzávažnějšímu zápisu ze všech. „*Zapsáni v Beránkově knize života*“ (Zjevení 21:27), a to krví svého Spasitele Ježíše; a mezi nimi jméno Erastus.

The ripple effect: Erastus. Daniel N. Balge, Forward in Christ, Vol. 104, Num. 4 - April 2017. Copyrighted by WELS FICH © 2020. Použito se svolením.